

ESPERANTO

★ TRIUMFONTO ★

Nova titolo post 1 januaro 1925: „Heroldo de Esperanto“.
Semajna esperantista ĵurnalo, aperos post 1 decembro 1924 dufoje en la semajno (merkredo kaj sabate).

Protektantoj:

D-o Leono Zamenhof, Warszawa
W.M. Page, advokato, Edinburgh
Ernest Archdeacon, Paris
I. Gilli Noria, komercisto,
Barcelona

H. Fischer, grandindustriisto,
București
Frans Schoofs, Antwerpen
P. v. Medem, bank- kaj fabrik-
direktoro, Kaunas.

N-o 218
16. 11. 1924

Redakcio:

Cefredaktoro: Teo Jung.
Redakciaj kunlaborantoj:
H. Jung kaj M. Butin, L. K.

Administracio:

Horrem b. Köln, Germanlando

Abonprezo

po numero egalvaloro de 0,06 dolaro
aŭ 0,20 sv. fl. por landoj, kies valuto
aŭtoras maksimume 50%; por ĉiuj aliaj
landoj 0,06 dol. aŭ 0,25 sv. fl.

Anonprezo

po kvadrata-centimetra egalvaloro de
0,30 sv. fl. (se antaŭe pago 0,15 sv. fl.),
es „Internacia Komercio“ la duoblo.

Antwerpen, Barcelona, București, Edinburgh, Horrem, Kaunas, Paris, Warszawa

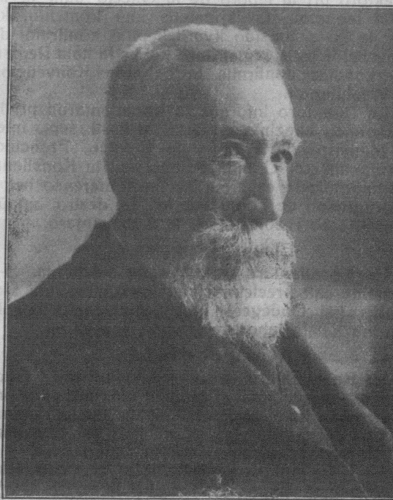
Anatole France.*)

De D-o Miroslaw Ruffe.

„Kiel kredantoj, atingintaj la altan ŝtupon de la beleco, ĝuas la ĝojon de la abnegacio, la scienculo, konvinkita, ke ĉio ĉirkaŭ ni estas sole fikcio kaj trompo, raviĝas per tiu ĉi filozofia frankvilo kaj forgesas sin en la feliĉego de la frankvila senespercero. La doloro bela kaj profunda, kiun tiuj, kiuj ekĝuis ĝin, ne interŝanĝus por la bagatelaj ĝojoj kaj vantaĵoj de la amaso.“

Tiuj ĉi vortoj skribitaj de Anatole France en «La ĝardeno de Epikuros» kaj en diversaj variantoj repetiĝantaj preskaŭ en ĉiu lia libro, estas kvazaŭ ŝlosilo de lia tuta poeta personeco kaj de lia tuta filozofio: la filozofio, kiun ne turmentas la relativeco de la valoroj kaj forpasanteco de la okazaĵoj, sed kiu ĝuste sur la skeptikismo kaj relativismo bazas sian internan egalpezon, sian delikatan, rafinitan kaj intelektisman ĝuadon de la mondo. Anatole France iĝas pesimisto ne pro tio, ke la veroj diverĝas kaj sin kontraŭas: ĉar sufiĉas por ĝoji, ke ili bele interkruciĝas kaj kunpuŝiĝas, kaj en ĉiu estas iomo da libera, krea spirito homa. La mondo estas grandioza vidaĵo, se oni scias rigardi sen antaŭjuĝoj, sen obstina fanatismo kaj sen troa persona deziremo. Estas interese observi, kiel ĉiu fronta flanko havas sian dorsan, ĉiu jeso sian neon, ĉiu malbono sian bonon. La vere libera spirito kapablas liberigi sin ne sole de ĉiuj trompiĝoj, sed ankaŭ de la vero mem. Li ne postulas obstine, ke la mondo estu simila al lia ideo, sed la ideo estas por li ĝuste fidel varia, sensenca kaj valora spektaklo, kiel la mondo mem. Li elgustumas ilin gastronome, plezurigas per iliaj kolizioj, ĝajniĝas, ekvidinte ilian honorindecon, surkape renversitan, ne juĝas, sed rigardas kaj ridetas libere. „Mi ĉiam inklinis“, skribas pri si Anatole France, „preni la vivon kiel spektaklon. Mi neniam estis vera observanto; ĉar por observado estas nepre necesa la sistemo, ĝin gvidanta, kaj mi neniam havis sistemon. Observanto gvidas sian rigardon, dum ke rigardanto nur lasas sin porti per la okuloj. Mi naskiĝis rigardanto kaj mi esperas, ke mi konservos al mi dum la tuta vivo tiun ĉi senpretendan scivolemon de malgrandaj infanoj.“ Kaj ĝuste en tiu ĉi feliĉa skeptikismo, kiu ne subrompas la kreaĵin fortojn de la spirito, sed plivastigas libere ĝian horizonton je ĉiuj flankoj, vidiĝas klare je la franca tradicio. Tio ne estas sole »diletantismo«, kiel ĝin predikis kaj kreis lia amata kaj admirata instruisto Renan: la irsinĝojn montras malproksimen en la estintecon kaj Anatole France povus esti nomata egale bone lasta granda Voltaire-ano, kiel li mem aliĝis al la ridetema skeptikeco de Epikuros.

Sed ni trovas ankoraŭ aliajn rilatojn inter la pasinteco kaj la estanteco. Lia abato Jerome Coignard, la bonkora, senbrida, naŭva kaj cinika abato, kiu estas plej ofte proklamanto de la filozofio de France, havas en siaj vejnoj ankaŭ dozojn da ĝuama kaj vivega humoro, montranta al Tourain-a sango de *Rabelais*. Sed li havas ankaŭ ion el la modera kaj pura simpleco de la kristaneco, kiu faras lin iagrade frato de patro *Brown de Chesterton*, kiu preskaŭ en la sama tempo komencis proklami, sur la alia bordo de Kanalo, la gajan saĝecon de la ortodokseco. Anatole France ofte rimarkigas pri sia Coignard, ke li estis „la plej bonmara moralisto“, nome, ia mirinda „miksaĵo de Epikuros kaj sankta Franzisko de Assisi“. Per tiu ĉi difinajo la poeto mem difinas du polusojn de la propra filozofio, almenaŭ kiel ĝi vidiĝas por ni en la unua periodo de lia verkado: „Tio estas, mia opinio, du plej bonaj amikoj, kiujn la suferanta humaneco renkontis sur sia konfuzaj vojaj. Epikuros liberigis la spiriton de la senbezonaĵa timigejoj kaj ellern-

Anatole France

igis ilin, ke la penson pri la feliĉo ili igu rilata al siaj mizera naturo kaj senpovaj fortoj. La bonulo sankta Francisko, pli delikata kaj ĝuema, gvidis ilin al la feliĉo per helpo de la interna revo, kaj volis, ke laŭ lia ekzemplo ili dronu en feliĉego, en la profundaĵoj de la ĉarmega soleco. Ambaŭ ili estis bonuloj, unu, ĉar li detruadis trompajn iluziojn, alia, ĉar li kredis iluziojn, el kiuj oni ne vekigiĝas.“

Anatole France, filo de librovendeja komizo, kreskis inter libroj: komence en la vendejo, kien li venadis al sia patro, poste en amikeco kun parisaŭ bukinistoj (sursratitaj librostandistoj), kiujn li vizitadis sur la bordo de Seine, kaj fine kiel bibliotekisto. Kaj ankaŭ en la rilato al la libroj, same kiel en la rilato al la vivo, li restis antaŭ ĉio ĝuoserĉa rigardanto. Li elgustumadis la ĉarmojn de ĉiuj kulturoj, amis intimajn detalojn el la tempoj delonge pasintaj, revivigadis malnovajn historiojn por defrapii ilian legendan polvon, kaj montri ilin en ilia nuda homa efektiveco. Lia ironia rideto, ofte kaŝita sub senkulpa kredo, ŝatas ekbrili super la polvo de flaviĝintaj pergamentoj, en kiuj li serĉas ne surprizajn verojn, sed antaŭ ĉio la vidon de homa penso, malgranda, forpasanta, sed vivanta penso. Per tiu ĉi celado pro sensanktigi kaj homigi la historion, en kiu li ŝatas montri la paradoksan disproporcion inter la efiko kaj la kaŭzo aŭ inter la intenco kaj la ago, li multe memorigas *Bernard Shaw*. Sed France ne estas regata de la dogmatismo pri superhomino, kiu ofte faras el *Shaw* tiel senindulgan juĝanton de la efektiveco.

Spite sia nemoraleco, aŭ eble ĝuste pro ĝi, Anatole France multe pli afable rigardas la homajn malfortecojn kaj virtojn, kiuj nenion prunas, sed simple ekzistas. Kiam s-o Rockstrong riproĉas indigne al lia abato, ke li estas nemorala, tiu ĉi respondas kon rideto, propra nur al Anatole France: „Ne riproĉu min pro tio tro severe, ĉar nur tia oni povas esti indulgema.“ Kaj li klarigas al li la instruajn vortojn pri la historio, kiujn France poste provis dokumenti per vico da personoj en sia revolucia romano pri Robespierre kaj Marat »Dioj soifas«. »Agi povas sole tiuj, kiuj havas malgrandan horizonton kaj malvastajn ideojn. Eble vi mem mirus, se vi prezentus al vi la bedaŭrindan animsimplecon de la geniuloj, kiuj ekmovigis la mondon. La konkerantoj kaj ŝtatuoj, kiuj estis ŝanĝantaj aspekton de la mondo, neniam pensadis pri la ekzisto de la homoj, kiujn ili regis malmilide. Ili enfermiĝ-

adis tute en la bagateleco de siaj grandaj planoj, kaj la plej saĝaj el ili pensis nur pri malmulte da aferoj samtempe. — Se ni volas igi la homojn bonaj, bonmoraj, liberaj kaj noblaj, ni neeviteble estas gvidataj al tio, ke ni volas ilin ĉiujn forbuĉi. Robespierre kredis je Virto: li efektivegis Tiraneco; Marat kredis je Justeco: ducentmil kapoj estis lia ofero. S-o abato Coignard eble estas el ĉiuj spiritoj de la 18-a jarcento tiu, kies principoj plej multe kontraŭas la principojn de la Revolucio.“ Cu tio ne almemorigas iom la psikologian paradokson de *Shaw*?

»La krimo de Silvestro Bonnard«, »La libro pri mia amiko«, »La ĝardeno de Epikuros«, »Rostejo ĉe la reĝino Pédauko«, »La opinio de M. Jérôme Coignard«, »La ruĝa lilio« kaj kelke da moropentraj kaj ironiaj libroj el la vivo de la franca provinco en la jaroj de l'afero Dreyfuss — en kiuj Anatole France pentras ofte sin mem en la persono de Bergeret — jen la plej karakterizaj libroj de la unua periodo, en kiu la epikura skeptikismo de France havis celon sole en si mem, kaj en kiu la relativismo de France ne rekonadis malamlikojn, escepte du: dogmatismo kaj fanatismo. France estas vigevida observanto de la socio, de ĝiaj bataloj, antaŭjuĝoj kaj aranĝoj: lia rakonto ofte havas nuncon de arkaika ĉarmo, riĉajn de kultur-historiaj detaloj, kaj multejon da fajrera spriteco kaj subitaj skermistaj atakoj de l'ideoj. Sed ofte li falas en iun specon de sciencula pedanteo, ofte li lasas sin forĝivi per sia amo al paradokso, ofte li lacigas vin per sia ekskluziva intelekualismo, al kiu mankas pli varma pulsbatado de la homa koro. Sed iutempu eĉ la verkisto mem sentas sin lacigita per tiu ĉi ĝuama diletantismo, per tiu ĉi ideo *l'art pour l'art*-ismo. Ankaŭ li ekspiras je pli forta, pli individua rilato al la vivo, ankaŭ en li aŭdiĝas iom da fanatikulo de koro. »La veroj trovitaj de la racio« — tiel finiĝas la sokrataj dialogoj de abato Coignard — „restas senfruktaj: Sole la koro povas igi la revoljon fruktodonaĵo. Ĝi enverŝas la vivon en ĉion, kion ĝi amas. Kaj mi konfesas al vi, ke ĝis nun mi estis tro racia dum krifikado de la leĝoj kaj la moroj. Se ni volas servi al la homoj, ni devas forjeti la tutan racion kiel maloportunan balastan kaj suprenleviĝi sur laflugiloj de la fervoro. Se ni cerbumas, neniam ni supreniĝos.“ Kaj Anatole France komencas servadi: lia ironio kaj skeptikeco ne plu kreskas pro si mem, sed ofte fariĝas en lia mano akra batalilo, per kiu li batalas por la pacifismo, kunfratigo de la homaro kaj socia libereco. Nun ofte li batalas atakas la elekcion, la ŝtaton kaj la nacion kaj idean sovinsimon, nun li kredis je krea forto de la ideo, kiu ŝajnas al li, en la evoluo de la mondo, aganto multe pli grava kaj pli revolucia ol la ago mem. En la libro »Sur blanka roko« li provas, en ĝia fino, pri socia utopio, »Dioj soifas«, »Inŝulo de pingvenoj« kaj »Ribelo de l'angeloj« estas iloke ŝaturitaj de tiu ĉi batala kaj aktuala ironio, kiu ne plu ridetas sole por plezurego de malica rideto, sed kiu atakas kaj atencas. France rigardanto ŝanĝiĝas al observanto, ofte eĉ pli — al batalanto. Sed eĉ tiu ĉi lasta periodo de la poeto, finiĝinta per lia morto, portas signojn de lia afabla relativismo: li plej kredas al la ironio kaj kompatoj, kaj la savon de la mondo li vidas en sola, plej bela virto de l' homo: en la toleremo.

Per morto de la 80-jara poeto Francujo perdas unu el la plej karakterizaj personoj de sia nov-epoka literaturo: la poeton, kiu la antikvan revon pri sereneco kaj harmonieco de la intelekta vivo plenigis per galla sango kaj Voltaire-a tradicio, kaj kiu pro sia humanisma kaj optimisma relativismo kreas interesan spiritan ponton de la skeptikismo al la pragmatismo, de Montaigne al Bergson.

El la ĉeĥa ĵurnalo *Národný Lísty*
trad. *Rud. Hromada*.

* Okaze de lia morto 15. okt. 1924. (Komparu ET 215)

Ĉerpaĵoj el paroladoj, faritaj ĉe la funebra ceremonio de Anatole France, la 18-an de oktobro 1924.

S-o Gabriel Hanotaux, je la nomo de l' Franca Akademio:

„Nia samtempularo estas senkronigita: hieraŭ Pierre Loti, Maurice Barrès; hodiaŭ Anatole France.“

„Anatole France estas greka, sed laŭ maniero de Racine.“

„Popolano, li volis resti popolano.“

S-o Georges Lecomte, prezidanto de la Societo de l' Beletististoj:

„Kiuj ajn estas la kredoj kaj opinioj de ĉiu inter ni, ne estas unu franca verkisto, kiu ne admiras la helegan perfektan de tia verkaro, kiu ne dankas al tiu granda mortinto pro la prestiĝo, kiun ĝi aldonas al la multjarcenta gloro de nia literaturo.“

S-o Victor Basch, je la nomo de la Ligo de la Rajtoj de l' Homo:

„Komprenante, ke tiuj organizitaj homgrupoj nomitaj popoloj havas samajn rajtojn kiel individuoj, li iĝis la protektanto de l' nacioj viktimitaj je trouzoj de la forto, kaj senlace li defendis la aferojn de l' finnoj, de la armenianoj, de l' hebreoj kaj de l' tiel nomitaj »sovaĝaj nacioj« prematas de l' bruta avido de la koloniigantoj.“

„Belo, vero, justo ne estas disĝantaj kaj nekunigeblaj ecoj, sed estas nur enkorpigoj de la sama eterna Ideo.“

S-o Jouhaux, sekretario de l' Ĝenerala Labor-Konfederacio:

„Simpla kaj bona en la senlmo de sia genio, Anatole France esis sian tutan vivon por vero kontraŭ eraro, por libero kontraŭ tiraneco, por rajto kontraŭ arbitro, por justo kontraŭ premejo, por libera, ĝoja kaj fekunda laboro kontraŭ sklaviganta kaj malnobliganta troprofitemo.“

S-o Paul Painlevé, prezidanto de la Deputitaro:

„Je l' horo de tia malapero decas la bela esprimo de Lamartine: la nivelo de l' homara inteligenteco malaltiĝis tiun nokton.“

„La plej pure franca verkisto, la senpeka kaj nesubacetebla gardisto de nia lingvo, kies multaj fluintaj frazoj estas kvazaŭ sorĉaĵoj kaj ravaĵoj; li, esence filo de mediteraneaj civilizoj; li, kies verkaro havas iel rebilun de tiuj subnaja maroj, de tiuj pezaĵoj je noblaj linioj kie la latina penso naskiĝis, realigas tiun miraklon: samtempe esti en tiu jarcento la verkisto, kiu, malgraŭ lingvaj kaj kulturaj diferencoj, superege influis la penson kaj la sentemon de ĉiuj nacioj.“

S-o François Albert, ministro de l' Publika Instruado:

„Oni diris pri Anatole France, ke li posedas la sekretan pri stila magio. Kaj vere sekreto estas, se tio signifas, ke nepre malmultaj sukcesas ĉarmi la orelon per volupta kareso de bone verkita frazo, kontentigi la spirilon per plaĉeg-

antaj sugestoj, tamen forigante neniam da postuloj de l' racio tiel rapide malŝatema al fantazi-aĵoj fremdaj je ĉiu homa realo.“

„Koro, sola, kapablas fekundigi revojn. Ĝi enŝprucas vivon al ĉio, kion ĝi amas. Per sento la semoj de l' bono estas jetataj sur la mondon. Necesas, por servi la homojn, plialtiĝi per laflugilo de la entuziasmo.“ (Citaĵo de Anatole France.)

„Tiom longe kiom ekzistas franca lingvaĵo, kies plej puraj ĉefverkoj distingiĝas per la preskaŭ nepre neoblo ilin traduki en fremdan lingvon, liaj libroj estos preferataj de ĉiuj, kiuj miksas en sama adoro la Homecon, la Veron kaj la Belon.“

Trad. L. P. en L.

Socia vivo.

24-a Kunsido de la Administra Konsilantaro de Internacia Labora Oficejo.

La Administra Konsilantaro de la Internacia Labora Oficejo havis sian 24-an kunsidon en Geneve de 9-11 oktobro, prezidatan de s-o Arthur Fontaine, la franca registara delegito.

La progreso de konfirmoj.

La Konsilantaro diskutis la raporton de la Direktoro pri la laboro de la Oficejo dum la tri lastaj monatoj. Ĝi konstatis kun kontento, ke post la lasta kunsido kvardek pliaj konfirmoj de konvencio estis registritaj, kaj ke la itala Registaro kondiĉe konfirmis la okhoran Konvencion de Washington.

La Direktoro informis la Konsilantaron pri la konferenco okazinta en Bern la 8-9 sept. inter la Ministroj de Laboro de Belgio, Francujo, Germanujo kaj Granda Britujo, kaj la Konsilantaro esprimis la esperon, ke tiu konferenco helpu la progreson de konfirmoj, laŭ la deziro antaŭe esprimita en rezolucioj de la Konsilantaro.

Elektio de oficejtoj.

La Konsilantaro elektis siajn oficejstojn. S-o Fontaine estas reelektita kiel Prezidanto, kaj s-o Carlier kaj Oudegeest kiel vicprezidantoj por la patrona kaj la laborista grupoj respektive.

Diversaj demandoj.

La Konsilantaro ekzamenis la diversajn laborajn transsenditajn al ĝi de la Internacia Labora Konferenco kunveninta en Geneve lastan junion. Oni decidis daŭrigi la enketon pri la apliko de libereco de asociado en ĉiuj landoj.

La Konsilantaro komisiis al la Direktoro elekti la konvenan tempon por prepari la vojnon al oficialaj interrilatoj kun Ruslando kaj fari proponojn pri klopodoj kun tiu celo kaj por doni ĝustajn scilgojn al la rusaj laboristoj pri la agado de la Internacia Labora Organizaĵo.

La Konsilantaro aprobis la programon de esplorado redaktitan de la Oficejo por efektivigi rezolucion de la Konferenco pri la reguligo de laboraj disputoj kaj la metodoj de arbitracio kaj akordigo praktikataj en diversaj landoj.

kaj literaturo. Sed ĝenerale oni prezentas la demandon neĝuste. Oni metas la realon kontraŭ la idealon, ne rimarkante, ke la idealo estas la sola realaĵo, kiun ni povas akiri. Kiam la idealisto penas plibeligi la vivon, li obeas al maljungeca aperteco, loganta en la profundoj de l' homa animo. Kion ni ne elpensis por plibeligi la vivon! Eĉ sur niajn malĝojn kaj suferojn ni premis la stampon de beleco, alformante ilin al poemo, kanto kaj melodio. La egaj fortoj de diversaj kulturformoj finfine celadas la plibeligadon de l' vivo. La naturalismo volas detrui la rezultojn de ĉi tiu longedaŭra laboro. Ĉe tio estas io nekroma Ĝi depronas ĉiujn ornamojn kaj diŝiras la gazojn. Ĝi rekondukas nin al la primitiva barbareco, al la besta stato de loĝantoj de grotoj kaj palisloĝejoj.

Sufero, la bazangula ŝtono de l' vivo, la sola firma vero en la ekzisto.

Nenio malebligus naskiĝon de vivo ankaŭ en aliaj cirkonstancoj ol tiuj, kiujn ni konas. En eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe kiel varmon kaj lumon? Kaj kial en la atmosfero de l' planedo, ankaŭ en la nia, ne troviĝus eteraj estaĵoj, laspecaj anĝeloj, se oni tiel volas diri, kiujn ni ne konas. Sed eksterordinare alta aŭ malalta temperaturo, aŭ en formoj, kiuj estas nekomprenblaj al ni. Kial ĉiuj sunoj, kiuj meze de siaj planedaroj en la universo kvazaŭ ludas rolon de patraj regantoj, estas loĝejoj de eterna silento? Kial ili en siaj egaj internoj ne askus vivon kaj intelekton samtempe

Konsilantaro konfesis la gravecon de la demandoj priirakitaj en Roma kaj konkludis, ke la Inter-nacia Labora Oficejo, konforme al la devoj komisiitaj al ĝi de Parto XIII de la Paktrakto, devas kunlabori aktive por ilia solvo. Ĝi sekve decidis nomi komitatojn de tri el ĝiaj membroj, kun la helpo laŭbezone de spertuloj, por studi la demandojn pri elmigrado nun prezentitajn al la Oficejo. La Komitato raportos al la Konsilantaro, kiu alprenos decidojn pri tiuj raportoj.

La Konferenco de 1926.

La Konsilantaro faris preparan diskuton pri la demandoj enmetotaj en la tagordon de la Kunsido de la Internacia Labora Konferenco kunvenonta en 1926. Ĝi decidis principe enmeti demandojn pri mara laboro.

La Konferenco de 1925.

Finfine, la konsilantaro decidis, ke la plej proksima kunsido de la Internacia Labora Konferenco malfermiĝos en Genève la 19 majo 1925.

I. T. F.

Internacia Transportlaborista Federacio

La I. T. F. estas ligo de la laboristaj organizadoj en la Transport- kaj Trafikasocioj, la tiel nomata Internacia Metisekretariejo.

Organizaĵoj de fervojistoj, tramistoj, transportlaboristoj landaj, havenlaboristoj, personaro de la enlanda navigacio, de la aerservo kaj la maristaro estas aliĝintaj al ĝi.

Amplekso.

En la I. T. F. estis reprezentitaj je 1 januaro:

	1919	1920	1921
Landoj	7	8	16
Organizaĵoj	12	14	32
Membraro	746 482	1 873 927	2 691 763
	1922	1923	1924
Landoj	17	22	26
Organizaĵoj	35	45	56
Membraro	2 352 610	2 189 974	2 035 958

Rilate la 26 landojn estas la nombro de landoj jene dividata:

Argentino	54 400	Latvio	2 014
Belgujo	91 800	Luksemburgo	5 200
Bulgarujo	8 000	Norvegujo	13 520
Danujo	32 191	Aŭstrio	116 290
Germanujo	568 240	Palestino	500
Franĉujo	69 450	Polujo	69 980
Anglujo	708 865	Rumanujo	4 242
Nederlando	38 421	Svedujo	52 103
Irlando	14 750	Svislando	38 073
Islando	1 693	Hispanujo	8 700
Malujo	15 000	Cehoslovakio	63 672
Jugoslavio	1 530	Hungarujo	7 819
Kanado	10 000	Unuigitaj Ŝtatoj	40 000

La divido pri la 3 plej gravaj grupoj estas jena:

Fervojistaro	1 106 790
Haven- kaj transportlaboristoj	874 587
Maristaro	54 581

al maljuneco. La scienco mortis samtempe kiel la esploramo kaj la lumo de genio estingigis. Oni ne plu vidus la sanzon de martiroj flui nek la larminojn de geantitoj, pli dolĉajn ol kisoj.

Meze de ĉia ĉi erarero, kiu nin ĉirkaŭas, unu afero estas certa — la sufero. Ĝi estas la bazangula ŝtono de la vivo. Sur ĝi kuŝas la homeco kiel sur firma roko. Ni scias, ke ni suferas, ion alian ni ne scias. La suferado estas la sola aĵo pri la realo, kiun ni alie neniel povas kapti. Ĝi estas la fundamento, sur kiu la homo konstruis ĉion. Se tiu ĉi firma fundamento cede, malaperas la homa amo, la kompto, la heroco kaj ĉiuj aliaj virtutoj. Ĉiuj nun faras la solan beligadon de la homaro, en la senfundan malplenen de neekzistado. La homaro eĉ havas tian nekleran konscion pri la neceseco de la suferado. Ĝi donis al la pia malĝojo lokon inter la sanktulaĵoj, "Feliĉaj estas ili, kiuj suferas" kaj "Ve al la feliĉuloj!" Per tiuj ĉi vortoj la evangelio regis la mondon dum du jarcentoj.

Pli aŭ malpli frue ni lernos, ke la scienco de doloro estas la plej alta saĝo de la vivo. Ĝi tiu scienco instruas nin pri pacienca, kiu estas pli ol vireco, ĉar ĝi estas datra vireco. Ĝi admonas nin al mildeco, toleremo kaj repacigemo. Ĝi instruas al ni la malfacilan arton de humiliĝi, antaŭ ĉio tiu humiliĝo, kiu estas eterna batalado kontraŭ la malbono, sen laciĝo aŭ ĉagreniĝo pro la senmortece de la malbono.

Se ĉi tiaj instruoj ekregis inter la homoj, la plej modesta vivo povus iĝi artejo, kiu estus pli nobla ol la plej belega poemo kaj la plej grandioza simfonio. Ĉu ne tiuj artaĵoj, kiujn ni kreas en niaj animoj, estas la plej noblaj? La aliaj, kiujn ni transportas el la sanktejoj de nia animo por fiksi ilin sur ŝtofo aŭ papero, estas nur palaj bildoj, nerealtaj ombroj. Malriĉa taglaboristo, vidvino vivanta en mizero, nekonsate sin oferante por la siaj, faras el sia vivo faron de kompato, epopeon de homa koro, kiu estas pli bela ol Shakespeare, Dante kaj Homero.

Laŭ gazetartikolo elfinnigis Y. L.

Tra ordorienta Eŭropo.

De Ernest Hediger.

2. Latvaj kaj litovaj popolkantoj.

El la multaj restaĵoj de la antikva aria kulturo, la plej interesaj estas eble la „dainos“ aŭ popolkantoj de Latvio kaj Litovio. Tiuj landoj, kiuj la unuaj en Eŭropo halfigis la mongolajn invadojn, kiuj poste estis rabodezertigitaj per la multnombraj kruciroj organizitaj en germanaj landoj, kun la preteksto kristanigi la baltajn popolojn, nun atingis liberecon post unu kaj duona jarcento sub rusa regado.

Ĉiuj aliaj eŭropaj landoj forlasis sian idolan kulton jam de multaj jarcentoj kaj perdis sian malnovajn kutimojn sub la kristana influo. Kontraste, en Latvio kaj Litovio — la plej maljunaj landoj de Eŭropo — la primitivaj kredoj estas flankenlasitaj nur de apenaŭ tri jarcentoj, kaj la

Dum jaro 1924 ankoraŭ aliĝis deko da novaj organizaĵoj, inter kiuj el Finlando, Aŭstrio, Angla Hindujo kaj Nederlanda Hindujo.

La korespondanto pri tio ni ankoraŭ daŭrigas kun Meksiko, Ĥinujo, Japanujo kaj Egiptujo.

Celo.

La celo de I. T. F. estas kunigi supre nomitajn organizaĵojn, por ke oni povu pli valorigi la internacian solidarecon de la laboristaro kaj samtempe profiti la diversajn utilojn.

Aranĝante enketojn kaj liverante sciigojn pri salajro, laborkondiĉoj, socia leĝaro ktp., ĝi apogas la aliĝintajn organizaĵojn rilate ilian laboron. Ĝi apogas la starigon de organizaĵoj tie, kie ili ankoraŭ ne ekzistas; ĝi donas helpojn al malfortaj organizaĵoj.

Dum striko aŭ eksigo ĝi donas moralan kaj finanĉan apogon.

Ĝi povas proklami solidaran strikon, pasivan kontraŭstaron aŭ bojkoton.

Pliu ĝi staras en la internacia laborista movado je la fronto kontraŭ milito kaj militarismo, kaj ankaŭ kontraŭ reakcio.

Kongreso.

Post la milito estis tenataj kongresoj en Amsterdam (1919), Kristiania (1920), Genève (1921), Wien (1922), kaj Hamburg (1924).

En tiuj ĉi kongresoj estis iom post iom fiksa la programo por la diversaj sekcioj.

Specialaj konferencoj estis tenataj dum la kongresoj, dum pene ankoraŭ intertempe okazis kunvenoj en la grupoj. La lasta kongreso i. a. pejis la estraron esplori la eblojn profiti ankaŭ Esperanton por la laboro de la I. T. F.

Publikigoj.

La I. T. F. tre grave priiraktas la informservon. Ĉiun monaton aperas informgazeto (16—18 paĝa) kun eldono de 3000 ekzempleroj en la angla, germana, franca kaj hispana lingvoj, dum svedan eldonon, laŭ peto kaj kun financa kunlaboro de la skandinaviaj landoj, ni ankoraŭ preparas.

Flanke de artikoloj de ĝenerala speco, tiu ĉi monata gazeto enhavas la rezultojn de la enketoj faritaj de l' sekretariejo.

Pliu estas eldonata dekkvara gazetara bulteno en la franca, germana, angla kaj sveda lingvoj, kiu regule donas sciigojn pri aktivaj agoj de la aliĝintaj ligoj. Fine estas eldonata, libroforme, detalaj raportoj rilate al kongresoj kaj konferencoj pri salajro kaj laborkondiĉoj, grandparte en 3 aŭ 4 lingvoj, kelkaj en 5, 6 aŭ eĉ 7 lingvoj.

Estraro.

Tiel la Plenuma Estraro kiel la Ĝenerala Konsilantaro konsistas el reprezentantoj el diversaj landoj. La Ĝenerala Konsilantaro estas en la Kongreso en Hamburgo jene kunmetita:

- Robert Williams, Anglujo-Irlando, (Transport-laboristoj),
- C. T. Cramp, Anglujo-Irlando, (Fervojistaro),
- J. Döring, Germanujo, (Transportlaboristoj),
- H. Jochade, Germanujo, (Fervojistaro),
- M. Bidegaray, Franĉujo kaj Luksemburgo,

moraj, la legendoj, la popolkantoj, la supersticiaj kredoj eĉ nun ankoraŭ konservas la signojn de la mitologia estinteco.

La popolkantoj de la latva kaj litova tero posedas tre fortan nacian karakteron. Ĉe ili ni ne renkontas, kiel en tiom da kantoj allandaj, glorigon de bataloj, kaniadon de morto kaj de sangfluo; kontraste, ni aŭdas nur pri pacaj ripozejoj kaj dolĉepentaj sentoj. Mola venteto blovas sur la riveroj kaj la lagoj; knabinoj kantas ĉe la arbara rando. Ĉie estas floroj; rozoj kaj lilioj kronigas la montetojn. Ortoj kliniĝas super la tombejoj; flandino estas kondukata al la helmo, kiu ŝi devos de nun fidele gardadi. Ĉio estas nura seninterrompa sekvo da melankoliaj bildoj kaj dolĉepentaj scenoj.

Hodiaŭ ankoraŭ, kiel en la pasintaj jarcentoj, la grenoj kaj muelliloj de Latvio kaj Litovio aŭdas la malnovajn pacemajn kantojn, la ĝojaj aŭ melankoliaj „dainos“, tiom anataj de la popolo, akompanas ĉiujn laborojn de la kamparo per konvena ritmo.

Aldono.

Du litovaj popolkantoj.
(Libere tradukitaj.)

I.
Matena stelo sian edziĝon festis.
Sur ĉevalo la sia, Perkunas! la pordon eniris
Kaj, furioza, kverkon la grandan faligis.

El arbejo la sango forfluis,
Veston mian ĝi malkulis kaj kronon mian
De moriaj makuloj tute kovris.

De l' Suno filino beleta ploris,
Kaj dum jaroj tri de girlando mia
La mortajn foliojn kunmetis.

II.
Ho Suno, Dia filo,
En kiaj lokoj malfruis vi?
Kie estis vi dum tempo longega
Post lasta adiaŭ la nia?

Tie, ĉe la landoj ekstremaj,
La orfojn mi gardadis,
Paŝtistojn varmigadis,
Car donoj miaj estas sennombraj.

Ho Suno, Dia filo,
Kiu do tie eklumigis
Matenan fajron la vian?
Kiu, vespere, kuŝejon preparis?

Stelo matena kaj stelo vespera,
Matena stelo la fajron eklumigis,
Kaj stelo vespera kuŝejon faris,
Kiu amikojn kaj servantojn miajn kalkulas?

T. Gómez, Hispanujo, Portugalujo kaj Sud-Ameriko,
Ch. Lindley, Svedujo, Danujo kaj Norvegujo,
A. Forstner, Aŭstrio, Svislando kaj Hungarujo,
W. Brodecky, Cehoslovakio, Jugoslavio, Bulgarujo kaj Polujo,
C. Mahlman, Belgujo kaj Nederlando,
G. Sardelli, Italujo.

Edo Fimmen, Sekretario Ĝenerala, samtempe sekretario de la grupo Maristaro.

N. Nathans, 2-a Sekretario kaj samtempe sekretario de la sekcio Fervojistoj.

**Scienco.
Medicino.**

Ĉu kuracilo kontraŭ lepro trovita?

Lepro estas terura malsano, de kiu ĝis nun la homoj, malsaniĝintaj je ĝi, ne povas saviĝi. Oni nur izolais ilin de sanaj homoj, tenante ilin en leprulejoj, ĝis kiam la morto finas la teruran suferon. Sed nun ŝajnas, ke estas trovita kuracilo kontraŭ ĝi, ĉar la faktaj permesas tion esperi.

Preskaŭ ĝis nun oni opiniis, ke lepron kaŭzas bastonsimila bacilo. Sed Profesoro de Tartu (Dorpat) universitato A. Paldrok sukcesis certigi, ke tiuj bastonsimilaj estaĵoj ne estas baciloj, kiel tion jam estas aserintaj hamburga profesoro Unna, sed iaj grajnetoj, kiuj estas kovritaj per albumena kovraĵo (gluza) tiel, ke ili havas formon de bacilo. La citiaj grajnetoj enhavas grasajn substancojn, sed en ilia kovraĵo la grasaj substancoj mankas, kaj ili konsistas el albumeno, kiel dirite. Tiu cirkonstanco prezentis kaŭzon por surpozi, ke lepro antaŭe ne estus kuracebla, ĝis kiam oni ne estus trovinta rimedon, per kio oni povus detrui tiun malhelpantan kovraĵon.

Laborante en tiu rilato, Prof. Paldrok trovis karbacidan neĝon kiel rimedon, per kio oni ŝanĝas la kovraĵon tiom, ke la forioj de homa korpo sukcesas penetri ĝis tiuj ĉi grajnetoj kaj ĉe ili, kiel ĉe fremdaj, al homa korpo ne apartenantaj substancoj, plenumi sian detruan laboron.

Ŝanĝi fluidan karbacidon je neĝo, por tio Prof. Paldrok estas elpensinta aparaton, kiu estas konstruata en Berlin, en granda fabriko de kuracinstrumentoj, kaj patentita en ĉiuj landoj. La aparato ne estas granda, sed ĝia bono estas en tio, ke nun oni ne bezonas fluidan karbacidon tiom multe, kiom sen tia aparato.

La unuajn eksperimentojn per karbacida neĝo Prof. Paldrok faris en kliniko de Tartu universitato jam antaŭ 15 jaroj. Sed nur aŭtune 1922, dum kunveno de societo de estonaj kuracistoj, Prof. Paldrok povis demonstri unu leprulon, ĉe kiu ĉiuj leprosimptomoj estis malaperintaj. Kompreneble tio surprizis aliajn kuracistojn. En jaro 1923 en Tallinn, dum kunveno de militistaj kuracistoj, li montris alian personon, ĉe kiu ne estis nur malaperintaj la simptomoj de la malsano, sed eĉ denove kreskintaj haroj, okulharoj kaj ungoj de mano- kaj piedfingroj, kiuj foriĝas ĉe leprulo dum alta grado de la malsano.

Rezulte tion, la administracio de higieno difinis komisionon, kiu esploru la leprulojn en leprulejoj „Muuli“, kie ili estis kuracitaj laŭ tiu metodo dum 1½ jaroj. La komisiono trovis inter 12 malsanuloj 5 jam tiom saniĝintaj, ke oni permesis al ili iri hejmen. Kompreneble, komence ili restas sub kuracista kontrolo.

La kuracado de malsanuloj estas en tio, ke oni malvarmumigas la malsanan lokon per karbacida neĝo. Komence la leprulo sentas nenion ĉar lepro faras la karnon tiom malsentema, ke la malsanulo, ekz., metante manon al la varmega pordo de forno, ne sentas, ke lia manhaŭto brulidifektigas. Sed saniĝinte malaperas ankaŭ la malsentemo kaj la haŭto fariĝas sentema kiel ĉe sana homoj.

La karbacida neĝo ŝanĝas la kovraĵon ĉirkaŭ la grajnetoj tiom, ke ĝi, sur malvarmumigitaj lokoj, rigardata per mikroskopo, ŝajnas detruiginta. La produktaĵoj, kiuj tie efikas la korpon, estas de la korpo mem translaborata je imunigaĵoj, kaj tio igas la leproĝermojn en la korpo detruiĝi ankaŭ en tiuj lokoj, kie oni ne estas malvarmumiginta per la karbacida neĝo.

Ĝis nun aŭdiĝas ankoraŭ kelkaj suspektemaj voĉoj pri tio, ĉu la resaniĝintaj lepruloj estas fariĝintaj tute sanaj, aŭ apereos la malsano post kelka da tempo denove. Tion ne povas respondi ankaŭ Prof. Paldrok, tion montris estonto.

Unu afero tamen estas certa. Al la lepruloj, kiuj resaniĝis aŭ resaniĝas, estas donita espero, denove vivi inter aliaj sanaj homoj. Kaj se la kruela malsano iom reaperos, ĉu ili ne havas tiam certan kredon, ke denova kuracado per karbacida neĝo denove ebligas al ili saviĝi de la malsano? Laŭ „Nädal“, Tallinn.

Rimarko: Se iu publikigas tiun ĉi artikoleon en naciilingva gazeto, tiam bonvolu sendi unu ekz. de tiu ĉi gazeto por propaganda celo al J. Vahkeri, Luise 1. 5—11, Tallinn, Estonio.

**Arto.
Hans Thoma ĵ.**

La fama pentristo Hans Thoma el la Nigra Arbaro (Germanujo), konata pro siaj pentraĵoj pri popolo kaj hejmo, mortis la 7. 11. Li estis honora civitano de la urbo Karlsruhe kaj ricevis honortombon sur la tiea ĉeftombejo. La majstro estis naskiĝinta en la jaro 1839.

3) La dio de la tondro.

Muziko. Nova gramofono.

Angla kompanio ĵus anoncis gramofonon funkciantan laŭ tute nova plano.

Al la nova maŝino tute mankas la kutima „tonbrako“, reproduskto kaj ekstera aŭ interna trumpeto, sed anstataŭe estas uzata speciala aparato, kiu reproduktas kaj pligrandigas la sonon.

La originalan planon inventis franca sciencisto M. Louis Lumière, sed poste ĝi estis plibonigita de la Gramofona Kompanio de Hayes (elp. Hez), kies teknika spertulo s-o H. Buckle perfektigis la metodon.

Oni pretendas, ke la novaĵo pli fidele kaj pli laŭte redonas la tonojn muzikajn, sed, ĉar la plej malkara maŝino kostas pli ol dudek funtojn, ŝajnas, ke ĝi ankoraŭ ne revoluciigos la gramofonan teknikon.

W. R. W. Torquay.

„Espero“, nova muzikilo.

Nia malnova samideano, gimnazia profesoro Elias Beckman, sukcesis post 4-jara laboro en liberaj horoj konstrui novan specon de kontrabas-

klarneto, kies plej profunda tono estas kontra-C. Ĝi estas nomita Espero. La instrumento, kiu havas formon de bastubo, estas farita el latuno, sed ĝi estas konstruita tiel, ke ĝi, rilate al tono, devas esti karakterizata kiel tipa ligna blovinstrumento. Nenio en la tono memorigas je metalo.

Espero havas 26 aerklapojn kaj amplekson de pli ol kvar oktavoj. Sian plej valoran eon la instrumento posedas per siaj plej profundaj tonoj, kiuj similas al 16-futa orgeno tono.

Kompare al kontrafagolo ĝi havas la super-econ, ke ĝi en la profundo posedas ĉiujn gradojn de forto de fortissimo ĝis pianissimo.

Erho.

Akademio. Korekto.

La prezidanto de la Akademio petas nin korekti, ke en la informo pri la Akademio (ET 216), koncerne la elekton de unu Akademiano, erare estas sciigita: s-o Fiŝer, Bucureŝti. Devas esti: s-o Fiŝer, Leningrad.

Internaciaj Konferencoj 1925 en Paris.

En sia kunsido de 22 okt. la Parisa Komerca Cambro decidis doni sian oficialan protekton al la Internacia Komerca Konferenco (sekvu de la Konferenco de Venezia), kiu estas okazonta dum la Parisa Foiro en majo 1925. S-o André Baudet, membro de la Komerca Cambro, estos ĝia oficiala reprezentanto en la Organiza Komitato.

Samtempe okazos Internacia Sciencna Konferenco organizata de s-o Rollet de l'Isle, pensita generalo-inĝeniero de la franca marino, kaj kunveno de Konstanta Reprezntantaro kaj Int. Komitato de UIEA. (Detala artikolo sekvas en nia venonta numero.)

Granda perspektivo por Esperanto en Ukrainujo.

La lastan tempon Esperanto en Ukrainujo bone disvastiĝas. Tion helpas la Regnaj Kursoj de Esperanto en Kiev, kiuj pere de agentoj kolektas materialon por la „sudsovetuja informaro“ en ĉiuj urboj kaj vilaĝoj de Ukrainujo, Krimeo, Kaŭkazo. Multaj organizaĵoj insistas klopodas ĉe diversaj superaj institucioj pri instruado de la lingvo.

Ni ĝoje sciigas, ke la komisario de Popola Klerigado decidis enkonduki Esperanton, fakultative, en laborlernejoj.

Jen sciigo pri la decido:

Sovetlanda Ukrainujo. Al Rajtigito de la Popola Komisario de Klerigado. Regnaj Kursoj de Ĉefkomitato de Socia Edukado. Esperanto en Kiev. N-o 19871 de 9. 9. 1924.

(Kopio al la gubernia filio de la Komisarierjo). „Laŭ via letero de 14. 8. n.j., Ĉefkomitato de Socia Edukado P. K. K. sciigas, ke laŭ decido de la Scienc-Pedagogia Komitato Ĉ. S. E. internacia lingvo Esperanto estas permisata por instruado en institucioj de la Socia Edukado, kiel fakultativa (ne deviga) lernobjekto.“

Prezidanto de la Ĉefkomitato: Sokoljanski. Sekretario: (subskribo).

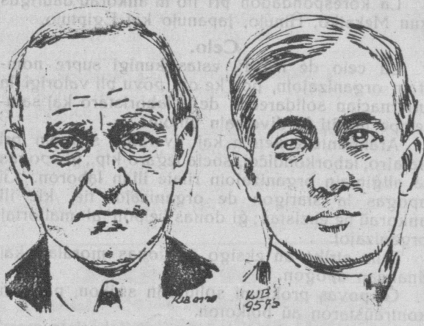
Dum la proksimaj tagoj la Komisarierjo aperigos specialan decidon pri enkonduko de Esperanto en superaj k. c. lernejoj.

La Ukraina Asocio Fervojista promesis rekomendi Esperanton al ĉiuj klerig- kaj eduk-organizaĵoj de la transporto.

Tiuj ĉi faktaj havas gravan signifon por la nuna stato de Esperanto en Ukraina Respubliko, ĉar tio donas al la esperantistoj grandan kampon por fruktodona laboro.

Rajtigito de l' Kursoj (Paniŝevski). Sekretario (Kagarlicki).

Aktuala Politiko.

Coolidge

Davis

Coolidge restos Prezidanto de U. S. A.

La balotoj en la Unuigintaj Ŝtatoj de Norda Ameriko rezultigis venkon de la ĝisnuna prezidanto Coolidge. Provizore estas balotitaj nur la elektistoj, kiuj siaflanke elektos la prezidanton ĉe la definitiva elekto. Ili devos elekti la kandidaton nomitan al ili de ilia partio ĉe la partia kunveno. Estas balotitaj entute 589 elektistoj por Coolidge (respublikana partio), 129 por Davis (demokrata partio) kaj 15 por Lafolette (progresista partio). Coolidge ricevis entute ĉ. 18 milionojn da voĉoj, Davis 8 kaj Lafolette 4 milionojn. En la nova Senato estas reprezentitaj 48 respublikanoj, 45 demokratoj kaj 4 progresistoj.

Letero de Francesco Nitti.

la itala samideano, kiu sendis al la eminenta scienculo, aŭtoro de „Eŭropo ĉe la abismo“, la honoresprimon kaj dankemon de esperantistoj pro lia favora juĝo kaj alta koncepto pri Esperanto, ricevis de F. Nitti la skvantan leteron (traduko): Zürich, Hotel Sonnenberg, 24. 7. 24.

Est. Sinjoro!

Tre vive mi dankas vin pro via afabla letero. Mi ankaŭ jam ricevis la publikigaĵojn, kiujn vi tiel ĝentile sendis al mi. La eldonisto ĵus skribis al mi, ke la eldono de de mia libro en Esperanto havas grandan sukceson, kaj nun oni ĝin mendas de ĉiuj landoj.

Hieraŭ mi akceptis tie ĉi afablan delegacion de esperantistoj. Mi alskribas grandan gravecon al la disvastigo de Esperanto kiel komplementa lingvo, eĉ de la politika vidpunkto. Dank' al la granda facilo, je kiu oni povas ĝin lerni, ĝi multe taŭgas por rapide disvastigiki kaj kunhelpi mirigela pacidean propagandon, la disvolvon de la komercaj kaj intelektaj rilatoj inter la plej malproksimaj popoloj.

Mi trus volonte, kiel vi proponas al mi, al la Universala Kongreso al Wien, precipe por aŭdi, kion oni tie diros. Sed mi estas unue tro okupita, kaj tio ne estos ebla al mi, krome mi ne deziras nun viziti la landojn militintajn. Guste por la pacagado intencita de mi, mi devas koncentrigi ĉiujn fortojn al la aliaj landoj.

Dankante vin pro viaj afablaĵoj, mi vin petas kredi min, kun kora manpremo, via Nitti.

Esperanto en New York.

El New York ni ricevis detalan raporton pri la agado de niaj tiaj amikoj. Estas konate, ke en Usono niaj samideanoj havas la plej malfacilan agadkampon, ĉar ĝi estas preskaŭ multlingva lando, kaj oni tie ne sentas multe la bezonon de helplingvo. Pro tio ni ne povas atendi de ili grandajn sukcesojn, sed tiom pli ni devas danki ilin pro ilia fervoro, kiu tamen kelkfoje atingas sukcesojn. — Red.

Unu el la plej malnovaj societoj por disvastigado de nia lingvo estas la New York Esperanto Society, kiu estas ligita al la nacia North American Esperanto Association, kies sidejo estas en Boston, la ĉefurbo de Massachusets. La unue nomita societo deziris disvastigi Esperanton inter la estroj de komercio, industrio kaj lernejoj en nia urbo, sed kiel tia ne havis sukceson. La popolon mem ĝi neniam prilaboris, ĉar se oni akiras komunajn homojn el la amaso, eble ke la alceloj ne venos! La societo konsistas do el ĉ. 25 anoj, kiuj havas ĉiun unuan sabaton en la monato, krom julio, aŭgusto kaj septembro, sian regulan „barcon“ aŭ vesperfestenon en hotelo „Endicott“.

La dua societo, ekzistanta jam 10 jarojn, estas la „Harmonio“, kiu varbis inter popolo kaj laŭ sia devizo: „Vivanta lingvo de vivanta popolo“, ne preterlasas iun okazon fari sian devon por la disvastigado de la lingvo. La barco de tiu ĉi klubo okazas regule ĉiun trion sabaton en la monato, kaj ĉar kelkaj gazetoj raportas pri la afero, venas ankaŭ gastoj, kiuj interesiĝas pri la lingvo. La „Harmonio“ ankaŭ gvidas kursojn, kiuj estis en la fama Washington Irving High

School, sed la nunan jaron oni ne frovis lokon tie. El la gazetoj estis kelkaj, kiuj raportis pri tiuj barcoj, sed la plej amikema el ĉiuj estas la germana gazeto N. Y. Volkszeitung, kiu regule anoncas la barcojn kaj poste raportas pri ili. Tiu gazeto estas socialista kaj fervore anoncas esp. okazajojn, aniaŭe eĉ enhavis esp. instruadon en siaj rubrikoj.

La esp. lingvo estas instruata en la Ferrera Moderna Lernejo de Yorkville, kie infanoj kulturata ankaŭ kantadon krom angle en Esperanto. Ĉe propraj koncertoj aŭ tiuj de la N. Y. Volkszeitung la lernejo gasias kun esp. kantoj, kio donas okazon paroli kaj propagandi la lingvon.

El la unue menciita societo evoluis antaŭ multaj jaroj „Komerca Komuna Lingvo“, kies estro s-o Rufus W. Powell sukcesis ricevi la rekonon de la lingvo ĉe la ĉambro de Komerco por la ŝtato de New York.

Antaŭ du jaroj Esperanto estis instruata en la New York University, la lastan jaron en la City College, kie ĝi ankaŭ nun estas; sed bedaŭrinde ambaŭ institucioj ne donas krediton por la lingvo al studentoj, tial oni ne havas sufiĉe da studentoj por la profesoro. Nur la fama „Columbia“ Universitato en New York havis Esperanton dum la lasta somero en la programo, kun kredito de du poentoj, samegale al la hispana lingvo, kaj la instruisto estis Prof. D-o Thatcher Clark, kiu estas profesoro de la franca lingvo ĉe la sama Universitato. Esperanto tie ne estas instruata dum la vintra kurso, sed oni ree malfermos kurson en proksima somero.

El la „Harmonio“ naskiĝis aparta grupo de S. A. T., kiu daŭris du jarojn en bona laboro, sed pro la severaj leĝoj, kiujn ĝi formis kontraŭ la neŭtrala, la grupo iom post iom malaperis, lasante kvin anojn en la urbo. Sed por ke laboristoj havu almenaŭ ian grupon, kelkaj decidis krei esp. laboristan grupon en New York, kiu nun funkcias tre bone, enhavante laboristojn senrigarde al ilia aparteneco politika, nacia aŭ eĉ religia. Do la grupo kaj la Ferrera Lernejo, kiu lasta estas radikala, telegrafis al la liberaŭstula kongreso en Wien, ke ili krom salutoj rekomendas la akcepton de Esperanto por la oficialigo inter la liberpensantoj.

Antaŭ nelonge la Ferrera Lernejo kantis ĉe la Hungara Laborista Metalunuigo kaj antaŭ la sudslava branĉo de la Laborista Partio, kaj la intereso por Esperanto en ambaŭ grupoj kreskas.

El la „Harmonio“ ankaŭ la prezidanto s-o James D. Sayers perolis jam trifoje per radiofono la fondinto s-o D. A. Klagin unufoje el la stacio WJZ. S-o Sayers havas longan artikolon en la „Radio News“, la plej grava usona radio-gazeto, pri la neceso de nia lingvo. La Radio Relay League en Hartford, Conn., akceptis por nuntempe Esperanton kiel duan oficialan lingvon. Nur unu radio-inĝeniero en Usono s-o Roos kontraŭas Esperanton rekomendante Idon, nun nomatan „Il-o“.

S-o Sayers sukcesis lastan vintron aranĝi esp. ekspozicion ĉe la Radio Ekspozicio en Hotelo Pennsylvania, kie multaj fluglojoj kaj libroj trovis legemajn intereseulojn. Post tio s-o Klagin gvidis klason ĉe la loka grupo de la American Radio Relay League.

Nun estas tre necese ke ĉiu esp. radio-inĝeniero skribu ian ajn artikolon pri nova eltrovaĵo en la radio-fako kaj sendu ĝin al Esperanto Instituto, 1 West 54-th Street. Se la artikolo taŭgas, ĝi estos presata ambulingve, originale t. e. esperante kaj tradukite anglan. La Esperanto Instituto ekzistas de 1909 kaj instruas la lingvon, ankaŭ vendas kelkajn librojn. Ĝia estro estas s-o D. A. Klagin.

Artikoloj por Esperanto ankaŭ aperis en aliaj gazetoj, sed plej longaj en „Der Freidenker“ kaj „Srbobran“.

Antaŭ nelonge alvenis el Germanujo geedzoj Glanders, sed bedaŭrinde s-o Glanders mortis. El Saksujo alvenis s-o Theodor Weder, el Wien s-o Alphonse Pichler, el Hungarujo s-o J. Vichy, el Anglujo s-o Sydney Pugmir kaj el Berlino s-o Otto von Medvey. Ĉiuj estis bonvenaj!

Vigluo.

Kroniko.

Por servi nian legataron per ĉiam aktuala, fidele kaj kompleta informaro, ni bezonas sciigojn (sur postkarto aŭ aparta folieto antaŭflanke skribita, sed ne inter administrat. aŭ privat. sciigoj) pri ĉiu novaĵo el la esp. movado. Kondicioj: rapide, koncize, fidele, legeble (precipe nomoj).

Raportoj por la kroniko estu koncizaj! La legantoj deziras diversspecan legadon, ne nur kronikajn. Pripensu tion!

Anglujo.

London. Nova kurso sub direkto de Laborista Esp. Klubo Londona estas komencita ĉe junula sekcio de la Meblarista Metia Unio, Okcidenta Londona Filio. Instruisto J. Flower. Enskribiĝis 12 kursanoj.

Francujo.

Lyon. Post sinsekvaj klopodoj de s-oj Leroudier, Mage kaj Levin, laŭ iniciato de la Grupo Esperantista de Lyon, la Lyon'a Sekcio de l' Respublikana Komitato de Komerco kaj Industrio organizis la 5 nov. en la Komerco-Palaco propagandan paroladon de s-o Guéritte, prezidanto de l' franca Komerca Cambro en London, prezidanto de la „Society of Engineers“, prezidanto de l' Federacio de la

Britaj Komitatoj de "Alliance Française", k. a. Ĉestis pluraj membroj de la Komercia Cambro de Lyon kaj aliaj eminentaj industriistoj kaj negocistoj

S-o Guérin, kies sindonemo al nia propagando meritas laŭdan dankon, post tri noktoj en vagaroj porveturita de London al Skollando kaj postea al Sud Orienta Franclando, vigle parolis pri la internacia komercialo, pri la eksportado kaj pri la neceso de internacia helpla lingvo. Per trafaĵoj ekzemploj ĉerpitaj el sia propra longa spertado, li sukcesis interesi kaj konvinki sian aŭdantaron, kiun li aplaudis dankis.

Tiu parolado estis organizita por verbi lernantojn al kurso de la Grupo Esperantista de Lyon (12 rue Alphonse Fochier, ĉiun mardon je la 20 h. 30. depost 18 novembro; enskriboj ĉe Esp. Oficejo, 50 rue Ferrandière).

Par. La 7 nov. okazis en la geologia amfiteatro de la Sorbonne la solena malfermo de la kunveno de la Parisa Grupo Paroladis s-oj Amyonier, prof. kaj L. K., Baudet, membro de la Komercia Cambro, kaj Privat.

Perpignan. La 18. 9. en la bela teatro de "Maison des Oeuvres", la arta sekcio de Amika Rondo (Perpignan) unufoje prezentis antaŭ publiko neesperantista propagandon komedion "L'Héritage Klodarec" de nia samideano F. de Mesnil. (La reprezentado de tiu komedio faras pli efikan propagandon ol la plej bona parolado.) 350 p. ĉestis tiun reprezentadon.

La 30. 10. la duan reprezentadon de la sama komedio ĉestis ĉe 500 lernantoj de la urbo. Ĉe ĉiuj reprezentadoj "La Espero" estis ludata per la orkestro kaj je la fino de la komedio la gaktarioj kantis "Vivu la verda stel". La esp. soc. "Amika Rondo" faris por ĉiuj novajn aliĝojn. Ni devas kore gratuli la sindoneman propagandiston kiun ludis "L'Héritage Klodarec": f. linioj G. Marcellach, P. Pascual, M. Coste; s-oj Jean Lech, René Lech, Pierre Talon, André Vignaud, Joseph Prats.

Germanujo.

Berching (Bavario). Post parolado de s-oj Pilhofer kaj Höhnigsberger el Nürnberg la 26. 10. estas fondita loka grupo de GEa kun 22 membroj. Kurso komenciĝis.

Magdeburg. La nur antaŭ kelkaj monatoj fondita Loka Grupo de la Internacia Virina Ligo por Paco kaj Libereco decidis aranĝi Esperanto-kurson. Kun entuziasmo oni akceptis la proponon, kaj ĉiuj membroj aliĝis. Kurs-gvidantino estas f-lino Toni Simon.

Magdeburg. Ĉe la Esp. klubo Verda Lumo komencis la 7. 11. kurso kun 11 p., gvid. s-ano G. Exner. Esperantemulo en najbarurbeto estas instruita lettere.

Mainz. S-o Läufer komencis kurson en la stenografa kaj en la prelega unuigoj. Parolado de s-o Läufer en la unuigo de la instruistoj; nun 20 instruistoj lernas alian lingvon. S-o Schneider instruas la lernantojn de sia klaso. — Novelekto de la estraro: Prez. s-o Dittmann, kas f-lino Bappenegger, protok. f-lino Engler, gazetaro s-o Gabel, sektr. P. Becker.

Esperanto programo de politika partio.

Nova politika partio respublikana (Deutsche Reichspartei, sekretario Hamburg 57, Innozenzstr. 25) havas en sia programo kiel 3-an punkton: "En ĉiun lernejo de la mondo estu instruata Esperanto apud la gepatra lingvo."

Nederlando.

Bergenoopzoom. Oni sukcesis verbi por Esp. la direktorojn de la granda biskvitulokoj "Liga", kaj intencas enkonduki Esperanton kiel unuan uzobikon korespondingvon en siaj rilatoj kun la tuta mondo. — Pri instruo de Esp. en neŭtrala popollernejo legu sub "Esp. en Lernejo".

Pollando.

Bydgoszcz. Ĉe ĉi tiea popoluuniversitato okazis dimanĉe, la 26 okt. bone vizitata prelego de gimnazia Prof. Sian Krasicki pri "Esperanto en servo de la homero". En la diskuto partoprenis s-oj Chmielewski, Stefan kaj Edmund Fethke. Kontraŭitoj ne ĉestis. La meminita prelego el pedagogiaj rondoj anoncas bonan perspektivon en tiu direkto.

Lublin. Loka Filio de Pola Esp. Asocio forte ekatatis inteligentularon. Presinte en la loka ĉiutaga gazeto "N. Ziemia Lubelska" vicon da presieraritaj artikoloj, oni disgiulis en urbo grandajn afiŝojn anoncantajn pri malfermo de i.n. "Kursoj de Instruistoj de Esperanto" en 25 horoj. — Enskribiĝis 40 personoj, por kiuj oni formis du grupojn; ambaŭ estas gvidataj de s-o Cz. Pruski, del. UEA. — Kunveno de la estraro okazis dimanĉe, la 8 ĝis 9 h. vesp. Grupo "Laboro" ankau pli bone pravas ĉi-lion multnombre vizitataj kunvenoj, kiuj okazas ĉi-dimanĉe de 10 ĝis 12 h. matene (Bernardynska 2. II. p.). Oni preparigas por aranĝo de vespero dum la 15 dec.

Pola Esperanto Servo, Bydgoszcz.

Warszawa. En aŭdencio, kiun havis agoce s-ano A. Oberroman ĉe ĉelo de la Polico, s-o D-o Ularjan Borzelski, ĉi tiu permesis enkonduki Esp. ĉe la polico. Kursoj aranĝataj.

Rusujo.

Bugruslan de Samara gub. 5. 10. en loka socio "Memklorigado" komenciĝis esp. kurso por 20 anoj. Gvid. s-o A. Nikitin.

Carduj (Turkeŝtano). Nova esp. grupo ĉe klubo de fervojistoj.

Ekaterinoslav (Ukrainujo). Esperanto estas instruata oficiale en loka urba lernejo. Gvidas f-lino L. N. Sedakova.

Erivan (Armenio). K-do Sevak oficiale gvidas esp. kursojn en lernejo de Glavprofobr (ĉefa institucio de profesia klerigado).

Vilaĝo Kulakovo de Nov-Nikolaevskoj gub. (Siberio). K-do Puriav gvidas kurson en 5-a grupo de loka lernejo.

Moskva. 19. 10. en Supera Instituto de Fizika Kulturo, kie laboris anoj de Internacia Kongreso de "Sport-intern", estis aranĝita granda esp. ekspozicio. La kongreso akceptis favoran rezolucion por Esp.

Moskva. 23. 10. en granda aŭditorio de Supera Teknika Lernejo okazis tre sukcesa esp. vespero kun raportoj pri nuntepa politika situacio en eksterlando. Parolis k-doj L. Revo (franco), Matevoj (bulgare), Jakovlev, Javoronkov, Eroŝenko (blindulo), Demidov, Nekrasov kaj Valentinov. Vespero finiĝis per kantado kaj deklamado.

Serpuhov de Moskva gub. Novaj kursoj por laboristoj. Gvid. s-o A. Pafomov. Esp. literaturo estas vendata en urba librebro.

Vilaĝo Stakanovskoe de Kurska gub. Kun granda sukceso funkcias grupo kaj kursoj, gvidataj de k-do T. Golovin.

Taşkent (Turkeŝtano). 19. 10. estis aranĝita la Konferenco de Esperantistoj en Meza Azio. Aperis dua numero de ĉiunonata gazeto "Esp. de Oriento".

Tiflis (Georgio). 1. 10. estas organizita Centra Oficejo kaj ĉelo de Esperantistoj ĉe Administracio de Katikazaj Fervojoj.

Vinnica de Podola gub. Rondeto de Esp. ĉe poŝt-oficejo. Gvid. k-do D. Birukov.

Vojsk de Saratova gub. Novan kurson de Esp. gvidas k-do V. Vasiliev.

Sovetlanda Esperanto Servo, Ruslando, Moskvo, poŝtkesto 714.

Ukrainujo.

Kiev. La ĉefkomitato de Profesia Klerigado decidis enkonduki Esperanton, kiel lernobjekton, en lernejoj de la eksterlandaj lingvoj kaj en soci-ekonomial lernejoj de la Ukraina Respubliko, fakultative. Legu pri tio ankau la specialan artikolon en la hodiaŭa numero!

— La movado en Kiev koncentriĝas ĉe la Regnaj Kursoj de Esperanto. Tie ĉi nun funkcias 14 grupoj, meznombro po 12 lernantoj. Unu el la grupoj estas supera instruista. Ĉiuj lernantoj vigle partoprenas praktikajn kluban laboron en rondetoj: dramatika (gvidas s-ino Lukavenko), Marks-scienca de SAT-anoj kaj horo (gvid. s-o Borodinov). En bele ornamita per diversaj esperantoj klubo, oni aperigas grandan murgazeton, kies kunlaborantoj estas preskaŭ la tuta esperantistaro en la urbo.

Cerkasi (Kieva gubernio). Dank' al s-o Rozenoer, komandita el Kiev de la regnaj kursoj, ĉi tie Esperanto komencis forte progresi. Jam funkcias tri kursoj. La loka registaro rilatas al la movado tre favore. Esperantistoj ricevis skrapojn apartajn ĉambrojn en la Centra Laborista Klubejo, kiun nun estas ilumina per diversaj esp. devizoj. La klubo ricevis permeson de la registaro solene donaci al la esperantistaro arte preparitan standardon kun surskriboj: "Proletarioj de la mondo, unuigu!" kaj "Antaŭen kun kredo!"

Svislando.

Bern. La sufiĉe multnombre vizitata ĵarkunveno de nia Esperanto-Societo okazis ja 31 okt. en nia bela nova helmo, Hotelo Metropol. La protokolo de la lasta ĵarkunveno, la ĵarraporto de la prezidanto kaj la kasraporto de la kasisto estis unanime akceptataj. Okazis dumjare 7 estrarkunvenoj; la ĵarkunveno kun festvespero de Svisa Esp. Societo (19 kaj 20 okt. 1923 en Bern); po unu propagand-parolado de nia prezidanto en Bern, Rheinfelden kaj Biel kun sekvantaj kursoj, po unu grupa parolado de niaj membroj s-o D-o Max Ruth kaj s-o Jakob Schmid, raportoj pri la Geneva konferenco kaj la XVI a Esp. Kongreso en Vieno de nia prezidanto; intergrupna rekonfigno kun Neu chätel en Erlach kaj viglaj vendredaj grupaj laboradoj. Eksiĝis 2 kaj aliĝis 5 novaj membroj. La kaso feliĉe saldas kun iom pli ol 100 fk.

La estraro estis unanime reelektata. Ĝi konsistas el D-o Spielmann, prez, Rud Fuchs, sektr., Rob. Bolliger, kas., f-lino Mary Kapfer, bibl. kaj s-o Jakob Schmid kiel grup-gvidanto kaj gazetarportanto. S-oj Schmid kaj Spielmann defendis kaj propagandis ankau dumlastjare Esperanton en la bernaj kaj fakaj gazetoj.

Estis decidate okazigi novajn propagandparoladojn publikajn, Zamenhofan feston en decembro, intergrupnan rekonfignon kun Neuchätel, Biel, Burgdorf kaj Lyss en Lyss, en printempo 1925, denovan vigan defendadon de Esperanto, grupan laboradon kaj vardenadon. La ĵarkonito estis lasata fk. 6.— kun eblico malaligi ĝin por ĝejuuloj al malriĉuloj. Al s-o J. Schmid estis kore gratulata je lia sukceso de verkisto ĉe la Floraj Ludoj de Vich, Hispanujo. Oni protestis kontraŭ la sciigo de s-o lung en lia vojaĝraporto, ke en Svisujo la viveno estas flori multekosta. En bona kaj puraj hoteloj aŭ restoracioj oni povas bone kaj sufiĉe tegnanĝi por 3 ĝis 4 frankoj, ĉe pli malmulte kaj havi tujan pliiĝan pensieron kun bona, pura lito por 7 ĝis 10 fk. entute.

Samtempe la skribanto devas korektiĝi, ke li ne estas prezidanto de ILEPTO, kiel estis skribita en ET 215, sed nur 2-a vicprez. kaj delegito por Svisujo. Prez. de ILEPTO estas s-o Otto Reber, sup. reg. konsilisto en Bamberg, Bavarujo. Sur la sama paĝo oni legis, ke la Internacio de P. T. T., kiu akceptis en Vieno, dum sia kongreso la 17 sept. 1924, Esperanton, havas pli ol 50 000 membrojn. Tio devas esti preseraro, ĉar I.P.T.T. havas pli ol 500 000 membrojn.

En Bern okazas nun 4 esp. kursoj: unu P. T. T., unu polica, unu ĉe la Komercia Societo (komerca eksperimento) kaj unu publika.

La svisaj gesamideanoj ĝojas, ke en venonta ĵaro ili povos saluti la lutmondan gesamideanon en sia bela lando. Do decida kaj ŝparu ĉi jam nun, kaj en venonta ĵaro venu multnombre por viziti la 17-an Universalan Kongreson de Esperanto en Genevo! Ĉio estos kiel eble plej bone, kiel eble plej avantaĝe aranĝata!

(El raporto de D-o Ed. Spielmann, prez. de Berna Esp. Soc., vicprez. de llepto)

Rheinfelden. La komercista Unuigo Rheinfelden okazigis publikan varban paroladon por Esp. kaj nun havas la kontentigon aranĝi esp. kurson kun 25 partoprenantoj. F-lino Charlotte Pulvers el Basel faras ĉi tiun kurson ĉiusemajne.

Esperanto en Lernejo.

Germanujo.

Böchem. Depost 18. 9. studkonsilio D-o Asanger gvidas esp. kurson kun 15 lernantoj ĉe Supera Reallernejo II. — Depost 12. 7. D-o Wullen gvidas kurson kun 34 lernantoj ĉe Supera Reallernejo I, kie la esp. instruado estas permesita provizore nur por du klasoj (sup III-a kaj malsup. II a.). — Depost kelkaj semajnoj instruitino f-lino Sanfleben gvidas kurson kun 50 lernantoj ĉe popollernejo. — Depost 1. 10. instruisto Duchtene gvidas kurson kun 16 knaboj ĉe lia popollernejo. — En tiu ĉi semajno D-o Wullen komencas kurson por 32 ĝeinstruistoj.

Nederlando.

Bergenoopzoom. Post la sukcesplena Esperanto-ĵago, okazinta pasintan ĵunon kaj oficiale malfermita de la suburbestro, ni povas nun registri la enkondukon de Esperanto en la neŭtralan popollernejon. (En Holando ekzistas ŝtataj, religiaj kaj neŭtrala popollernejoj.) La 27. 10. nia senlaca s-ino J. C. Isbrücker el Haag faris paroladon al la gepatroj (membroj de la neŭtrala lernejo) pri instruado de Esperanto al infanoj. Antaŭe jam propagandis por tiu celo s-ano H. de Jonge, membro de la lerneja estraro. Post la parolado de s-ino Isbrücker estis akceptata unuvoĉe la propono de la lernejestro, enkonduki Esperanton fakultative en la 6-an, 7-an kaj 8-an klasojn. La instruado de Esperanto al la nomitaj klasoj komenciĝas la 12 nov.

(El raporto de s-o J. V. Holleman, del. UEA.)

Svislando.

Ollen. Laŭ propono de la ĉi-tiea esp. grupo enkondukis la komercaj perfektiga lernejo Esperanton kiel liber-volan fakon dum la vintroj duonjaro. S-o D-o Spielmann el Bern publikis paroladis. Instruas s-o eksdelegito Müller. Pl. H.

Redakcia leterkesto.

S-o Devjatnin, Kiev. Dankon pro via artikolo; sed ni ne deziras denove elvoki disputojn pri la landnoma finajo. Ni esperas ke vi konsentos.

D-o Theilhaber, München. Ni ricevis vian leteron. Bonvolu indiki vian adreson! W. W. en Warszawa kaj aliaj. Vi devigis nin je punfranko. Bonvolu estonte ĝuste atenti la afrankan tarifon de via lando!

Radio.

Reproso en nacilingvaj radio-gazetoj nepre rekomendata Germanujo.

Radio-Disaŭdigo el Königs-wusterhausen. (Vidu la provizoran informon en ET n-o 216.)

La definitiva programo de la disaŭdigo okaz- antaŭ dimanĉon, la 16 nov., tagmeze, estas jena: Inter 10.40 kaj 11.40 h., sur ondo 680, german-lingva propaganda parolado pri la graveco de Esperanto por radio. Telegraf-direktoro Arnold Behrendt.

Inter 11.40 kaj 12.40 h., sur ondo 2800, kantojn en Esperanto:

- La Tagigo. Kanto Esperantista de Barański, originala poemo de Antoni Grabowski. F-lino Hildegard Nickel (Aldo).
- Kanto de Weyla de Hugo Wolf, poemo de Ed. Mörike (trad. P. Bennemann). D-o Liebeck (Baso).
- Knab' rozeton vidis li. Germana popol-kanto, duvoĉe, poemo de Goethe (trad. O. Sellin). F-lino Hildegard Nickel kaj s-o Friedrich Ellersiek.

Ĉe la fortepiano: s-ino D-o Liebeck.

Ĉiuj, kiuj estos aŭskultinta ĉi tiun disaŭdigon, bonvolu sciigi tion al "Esperanto-Verband Berlin", Geschäftsstelle, Berlin SW 61, Wilmsstr. 5. F. E.

Radio-revuo Süd-Rundfunk München

komencis en sia numero de 26 okt. la publikigon de detala Esperanto-kurso, gvidata de s-o Hans Koch, ekzama komisario de Esp. Instituto por la Germ. Respubliko.

Brazilia Esperantisto

de aŭgusto 1924 enhavas jenan scigon:

La 28 ĵunio, en la sendiŝtacio Praia Vermelha (S. P. E.), kiu apartenas al la Nacia Telegrafo, D-o Everardo Backheuser, profesoro de la universitato, faris interesan paroladon por Esperanto titolitan: "Necesega komplemento al la radio-telefono." Ĝin finante li anoncis kurson de tiu helpla lingvo farotan ĉiusemabate de s-o ing. Luiz Porto Carreiro Neto kaj esperante salutis sian aŭdantaron.

Tiu sama stacio dufoje antaŭe jam estas elsendinta esperantajn deklamojn de f-lino Maria Luiza Bocayuva.

Esperanto kantita de la stacio de Bournemouth (Britujo).

La 17 okt. f-lino Muriel Golton kantis "Mate o Mine" (Mia Kamarado) en angla lingvo kaj Esperanto de la Brodkasta Stacio de Bournemouth.

Esp. kurso por radio-amikoj en Wien estas anoncita en Radio-Rundschau, Wien, de 30 okt. La kurson aranĝas la radio-sekcio de Libera Esp. Labor-Komunumo, Wien VII, Lerchenfelderstrasse 23.

Bibliografio.

Libroj.

W. E. Collinson: Esperanto und seine Kritiker, tradukis el angla lingvo Prof. Dr. Göhl, Ellersiek & Borel, Berlin. 16:25 cm, 15 p. Prezo 0.20 mk. Konciza specimeno de kelkaj idistal kontraŭdiroj. — Tiel same: Dr. Paul Haller, La dek superokoj de ido super Esperanto kaj dek respondoj al tio. Germanlingve. Flugfolio n-o 10 de Deutsche Esperanto-Zentrale Berlin SW 61, Wilmsstr. 16:26 cm, 6 p. Prezo 0.05 mk. H. D. Esperanto und der Techniker. (Esperanto kaj la teknikisto.) La valoro de la mondhelpingvo Esperanto por la teknikisto, ĝia esenco kaj disvastigo depost la mondmilito De Eugen Wüster. (Germanlingve.) Dua eldono 1924 ĉe Ellersiek & Borel, Berlin. 16:25 cm, 8 p. Prezo 0.20 mk. Precepe verkita pri la teknikisto, kies agado pli kaj pli etendiĝas eksterlanden sekve ae rapida disvolvigo de la tekniko. Li ŝire bezonas ĉiam pli la intertralon internacian. La verkisto provas la necesecon de internacia lingvo por teknikistoj kaj la uzublecon de Esperanto kiel tia. Li donas koncizan rezumon pri la teorio kaj esenco de nia lingvo. Sekvas statistikaj detaloj pri la esp. instruado, la teknik-lerneja helpo al Esperanto, Esp. rilate al la lojroj kaj komercial-gambroj, fine pri la okupo de internaciaj konferencoj kaj de Ligo de Nacioj pri Esperanto. Tiel la kaŝero donas valoran materialon ankau por paroladoj kaj kursoj. La bonega verketo estu rekomendata al ĉiuj esperantistoj. H. D. Esperanto-Preĝareto. Jus aperis — kun ĉefespiskopa permeso — en la librovendejo Tyrolia, Wien I, Stefansplatz 5, ĉi tiu nova katolika preĝareto. La libroeto estas kartonita, bone presita sur blanka papero kaj en post-formato. Prezo kun portio sv. fk. 0.40. Oni antaŭsendu la kotizon letere al s-o Leop. Chiba, Wien IV, Schauburgerstr. 5 H. D. George Fox (Görg Foks), fondino de la religia socio de amikoj (kvakeroj) 1624—1690. De H. v. Eiten, Livingstone Jenkins, 64 St. Thomas Road, London Nr. 4, Anglujo 1924. 12:18 cm, 15 p. Prezo 3 pencoj. Je la okazo de la tria jarcento de la naskiĝo de G. Fox, kies helpa misioj en la detruitaj aŭ malsataj landoj, ni opiniis, ke estus bone ke la mondo konatiĝu kun tiu, kiu efektive estis la fondinto de tiu kristana movado, kiu pli kaj pli disvastiĝas. Tiel oni legas en la antaŭ-parolo. H. D.

Festgazeto por la V-a Asocia Tago de la Lab. Esp. Asocia Germanlingva, 18-21 aprilo, Chemnitz, Pasko 1924. 48 p. kaj kovrilo. 24:50 cm. Prezo 1.30 mk. Havelbe de Lab. Esp. Asocio, G. Münch, Mühlentstrasse 42-ll, Chemnitz, Germ. La pripolara festgazeto — gazeto nur laŭ la formato, sed libro laŭ difekto kaj enhavo — estas moderna kaj plaĉa laŭ formato kaj presaranĝo, kun bonaj artikoloj, ĉi nur en Esp. ĉu ea apudmetitaj lingvoj germana kaj esperanta, kaj kun belaj ilustraĵoj. Ĝi povas servi kiel taŭga propagandilo, precepe inter la laboristaro. Ĉar la enhavo de preskaŭ ĉiuj artikoloj havas daŭran valoron, la akcio de la fest-gazeto estas ankoraŭ nun plene rekomendinda. R-ano.

Gazetoj.

Norvega Esperantisto, Kristiania, jul.—aŭg.
Der Arbeiter-Esperantist, Leipzig, nov.
Esp. Verband, Berlin (Nachrichtenblatt), nov.
Sennaciulo, Leipzig, 23. 10., 30. 10., 6. 11.
Sennaciulo Revuo, Leipzig kaj Moskva, okt.—nov. Liter-
aturo.
Espero Katolika, Paris, okt.
La Fervojisto, Zagreb, okt.
La Movado, Paris, okt.
International Language, okt. Kun aldone: The British
Esperantist.
Brazila Esperantisto, Rio de Janeiro, majo-aŭgusto.
Informoj de Esp. As. de Estonio, okt.—nov.
Konkordo, Zagreb, aŭg.—sept.
Holanda Esperantisto, Amsterdam, 25. 10.

Gazetaro.

Radio-Rundschau, Wien, 30. 10. Noto pri esp. kurso por
radio-amikoj.
Der Deutsche Rundfunk, Berlin, 26. 10. Kun daŭrigo de la
esp. kurso de telegrafa direktoro Behrendt.
Süd-Rundfunk, München, 26. 10. Komencas la publikigon
de detala esp. kurso de s-o Hans Koch.
Wochenprogramm der Stadt Erfurt, 5. 10. Art. kaj anonco
pri Esp.
Elbäl-Abendpost, Dresden, 18. 10. Art. Radio kaj Esp.
de W. Hahn.
Bohusläningen, Liddevalva, Sved. 13. 10. Kun traduko de
radio-artikolo de Prof. Corret el ET 211, trad. W. M.
Kjellman.
Revista del Ateneo, Jerez de la Frontera, 15. 10. notoj
dulingvaj esp.—his.
L'Indépendant, Pérignan, 27. 10. Prop. art.
Le Jour, Verviers, 28. 10. Art. pri premilo de esp. ge-
lernantoj.
Bremer Nachrichten, Bremen, 21. 10. Raporto pri esp.
parolado de s-o Fricke.
Beilngrieser Wochenblatt, Beilngries (Bavario), 28. 10.
Art. pri Esp.

Nedaŭraj Reenkorpigoj en Mantes.

Pri tiu temo nia samideano s-o J. Thiébault,
membro de la Psika Societo en Nancy, verkis
serion da artikoloj, kiujn li publikigis kaj aldonas
kiel specialajn foliojn al ET. La unua folio estas
aldonita al la hodiaŭa numero. Legantoj interesig-
antaj pri spiritismo kaj spiritalistaj fenomenoj bon-
volu atenti kaj eventuale konservi ĝin.

Artaj oleo-pentraĵoj.

Kopioj de klasikaj kaj modernaj famaj
mejsroj, similaj al la originaloj.

Specimena pentraĵo sur ligna kadro estas sendata
kontraŭ antaŭpago de 1.— dolaro aŭ egalvaloro.

E. Heyn, Dresden-Loschwitz, Germ.
Esperanto-fako, Ludwig-Richterstr. 6.

Ius komencis aperadi

„Medicina Heroldo“

Monata internacia sana instruo por la
homaro entute. Necesa al ĉiuj esperan-
tistoj, kiuj ŝatas sian sanon kaj
volas ĝin gardi. Jen la jam presitaj
artikoloj: „La tuberkulozo kiel sociala
malsano“. „Kelke da vortoj pri la
veneraj malsanoj“. „Pri la skarlatino“.
„Okulmalsanoj“. „La epilpsio“. „Me-
dicina klimatologio“. „Por tiuj, kiuj
volus esti utilaj“. „Higieno de spir-
ado“ k. a.

Tutmonda esperantistaro, interesinda
estas tiu tute nova faktoro en la kampo
de internacia medicino. Tuj abonu ĝin!
Jarabono unu dolaro aŭ egalvaloro,
rekomendilettere al s-o

C. Georgieff, Strajitza

— Bulgarujo. —

Festgazeto

de l' V-a Laborista Esperanto-Kongreso Germanlingva.

Formato: 24x30 cm. 50 paĝoj.
Dulingva, kun kolora kovrilo. Prezo 1,20 mk.

Ehnavas valoran artikolon de D-o Dietterle, Stadtkonstisto
Kirsten, Marcel Boubou, Barbuse k. a. krom multaj propagand-
artikoloj pri Esperanto rilate al laboristaro, gimnastik- kaj sport-
movado, ŝakludo, lumturo, naturamiko ktp. — Ĉi tiu festskriba-
leto aperis nur amfote kaj ĝin ĝi estas historia dokumento pri la
laborista Esperanto-movado en Germanujo kun konstanta valoro.
Ĉiu esperantisto devus posedi ĝin!

Havebla antaŭpago ĉe: Laborista Esperanto-Asocio
por Germanlingva, distrikto „Erzgebirge-Vogland“.
Administreto:
G. Münch, Chemnitz, Mathildenstr. 42.

Por efektiviĝo de naci-ekonomia kaj financ-sciencia problemo
ni organizas en monato januaro 1925
Vojaĝon de studo kaj orientiĝo
al Egiptujo kaj speciale al la regiono de Sinajo. Tre
grava afero por financistoj kaj firmaoj. Sinjoroj kaj
sinjorinoj interesigantaj pri koncernaj detaloj sen-
page ricevas informojn de
G. Dubach, Bissone-Lugano, Svislando.

Internacia Esperanta Ludkartaro.
Per tiu ĉi heraldike ornamita esp.
propagandulo (12,2 : 6,9 cm) estas
la plejmulto da kartujoj ludeblaj.
Prezo: unu simpla ludo 4, luksa 5 sv. fk. ĉe 18 ludoj 40% rabato, en afrankita poŝpakaĵo de 5 kg.
Postulu senpagan specimemon!
„IEL“ Kartcentreo
Budapest, Hungarujo
Poŝto 112 kesto 11.

Anoncetoj.
Anoncetoj pri esperantista vivo (naskiĝo, fianĉiĝo, edziĝo, morto, okaz-
ontaj gravaj esp. kunvenoj, festoj k. s.) senpage.
Aliaj anoncetoj, nur akcepteblaj por minimume du sinkselvaj enpresoj,
kostas po du enpresoj kaj 30 vortoj (krom unu adreso) la prezon de
ok ET-numeroj kontraŭ antaŭpago. Abonantoj, ĉe kiuj ni povas de-
preni la pagon de la abonkonto, ĝuas por propraj anoncetoj preferan
prezon de kvin la ET-numeroj. Germanoj pagas 2.— mk., prefera prezo
por postabonantoj 1,25 mk. Anoncetoj devas alveni 12 tagojn antaŭ
publikigo.

NASKIĜO. Heilbronn a. N. Al s-o Bachmann, del. de UEA
kaj prez. de la loka grupo naskiĝis filino Erika Elsa,
la 18. 10. [2]

EDZIĜO. — F-lino Anna-Greta Sirandberg edziniĝis kun
Eskil Johannsson, Eskilstuna, la 25. 10. 1924 [1]

FIANĜIĜO. F-lino Ganka Dimova kaj s-o Ernst Roth el
Novo-Zagora, Bulgario, fianĉiĝis. [1]

DUOBLA FINANĜIĜO okazis en la familio de nia s-ano
Hugo Gerisch, fabrikisto en Auerbach i. V. (Germ.).
Finanĉiĝis li kaj filinoj Grete kun s-o Ernst Roth el
Kuttenkofen (Bavario) kaj Hildegard kun s-o Knud
Thorbjørn Hansen el Kolding (Dan.). Ambaŭ paroj estas
gesamideanoj. Al la filinaj gefianĉoj kaj al la tuta
familio Gerisch ni esprimas nian koran gratulon — Red. [1]

ADRESSANĜO. S-o A. P. Drozdov en Ĉerepovec translo-
ĝiĝis kaj nova adreso estas: Ĉerepovec (Rusl.),
Zinovjevstr. 39, laŭ kiu adreso la estimataj gekores-
pondantoj nun estas petataj skribi. [2]

ADRESSANĜO. Al miaj gekorespondantoj denove mi sci-
igas, ke mi ne plu estas en Hindujo. Mia nuna adreso
estas J. T. Kaptein, Wesgracht 74, Helder (Nederlandoj).
Do ne plu en Hindujo! [1]

RADIO. Mi deziras bildojn (PK aŭ aliajn) prezentantaj
rondradio- (Broadcasting kaj Rundfunk) staciojn ekstere
aŭ interne, liajn antenojn, aparatojn ktp kaj rekompencos
laŭdeziro per Pl, PK, PM aŭ pago. Speciale interesaj
estus bildoj de la bone aŭdeblaj sendejoj en Aberdeen,
Birmingham, London, Münster, Frankfurt a. M., München,
Nürnberg, Berlin-Voxxhus, Königswusterhausen, Königs-
berg, Leipzig, Stockholm kaj ankaŭ ĉiuj aliaj. T. A.
Lindberg, Urfjala (Finlando). [2]

ESP. KONCERTO PER RADIO okazos la 16 novembro,
11.40—12.40 h. de stacio Königswusterhausen apud Berlin
(ordlongeco 2800). Aŭskultantoj precipe en eksterlando
skribu al Esp. Gruparo, Berlin: SW. 61 Wilmsstr. 5. [1]

„ESPERANTO PRAKTIKO“, julio 1921 ĝis dec. 1922, kun-
bindita por 50.— kĉ; „Marto“, jaroj 1921 kaj 1922, kun-
bindita por 30.— kĉ; 27 leŭnollibroj Aumayr eldonitaj 1922
de l' Aŭstra Lab. Ligo Esperantista por 30 kĉ. aŭ egal-
valora mono.
F-lino Filomena Lustiney, Wildorf ap. Bodenbech a. E.,
Ĉeĥoslovakio. [2]

POŝTKARTVESPERO. Ĉiutandaj samideanoj estas petataj
sendi fraŭ. l. PK por nia provandata vespero la 11 dec.
Ni ne pretekomencos sammanĝere, se la sendinto deziras.
Adreso: Cheltenham Esperanto Societo ĉe s-o W. M.
Appley, Clarence Street, Cheltenham, Anglujo. [2]

MONTECATINI (Italio). La du gesamideanoj, kiuj alvenis
al Montecatini, la 14-a aŭgusto matene, el la Vienna Kon-
greso, kaj kiujn mi ne povis plu revidi, post nia momenta
renkonto en la stacidomo, estas petataj ĝentile sendi al
mi siajn adresojn: S-o Cesarini Fidida, del. de UEA,
Potenza (Italio). [1]

POLLANDA KOMERCA ARGENTEJO Warszawa, Krak-
Predm. 10. Adolfo Oberrotman, deziras eniri seriozajn
komercilatojn kun gravaj firmaoj, kiuj deziras vendi aŭ
esti reprezentataj en Pollando, aŭ eventuale malfermi tie
stokon por povi pogranded vendi la komercaĵojn. [2]

REKOMPENCO DE 5 ŜILINGOJ (aŭ 5 ormarkoj) por unu
ekzemplar de „Esperanto Triumfonta“ (n-o 2). Urĝege
bezonta. Skribu al Brita Esperantista Asocio, 17 Hart
Street, Londono, W. C. 1. [2]

KOOPERATIVULJO. Helpu gravan propagandan celon!
Se vi ankoraŭ ne skribis, tiu sendu l. PK aŭ PK al s-o
W. R. Wood, 2, Upton Vale Terrace, Torquay, Anglujo,
por la Kooperativa Letversperdo de la Torquay grupo.
Respondu al ĉiu. Kloudo vi. [2]

ESTIMATAJ PROPAGANDISTOJ! Ĉu vi volas ricevi
rusajn esp. gazetojn; Bulleno de Sovetlanda Esp. Unuiĝo,
kaj „Esperantisto de Oriento“? Sendu interŝanĝ esp.
gazetilo de viaj landoj. Ni devas aranĝi ekspoziciojn
ĉe multaj esp. societoj en Ruslando. — Sovetlanda E-
speranto Servo, Ruslando, Moskva, poŝtkesto n-o 714. [2]

POR ZAMENHOF MONUMENTO. En fino de novembro
oni intencas aranĝi vastegan esperantan ekspozicion en
granda ekspozicia salono; oni insistas petas ĉiujn sam-
ideanojn se eble iuj alsendi diversajn reklamilojn, afiŝojn,
gvidlibrojn, ornamaĵojn, gazetojn ktp. por plibonigi la eks-
pozicion, la tuta enspezo iras al la Loka Monumenta
Komitato, la sendaĵojn oni alsendu al la del. de UEA
samideano A. Oberrotman Warszawa, Krak-Predm. 10. [1]

Korespondo kaj interŝanĝo.

S-o W. Lorenz, poŝtista instruisto, Reichenbach i. V., Zwik-
kauŝt. 43, Germanujo, deziras korespondi kun ekster-
landanoj por il. PK kaj l. pri iuj temoj, ĉiam responduj. [1]
Studento de Elektroteknika Instituto k-o D. Gavrilik,
Rusujo, Moskva, pokreĉka, dom 4, kv. 26, deziras kore-
spendi pri elektrotekniko kaj sporto. Respondo garanti-
ata. [2]

Mi deziras interŝanĝi PM kun seriozaj kolektantoj de la
tuta mondo (100—300) po Michel 1924 aŭ Gold-Michel.
Unue ne sendas. K-o Vasiljev V., Volsk, Rusujo. [2]
La anoj de Lab. Esp. Klubo Londono deziras korespondi kun
alilanduloj pri seriozaj temoj, ekonomio, historio ktp. kaj
por esti informataj pri la esp. movado. Skribu al D.
Flower, 67 Hedsor Buildings, Bathral Green, London,
Anglujo. [2]

S-o Masa Mizutani, Misono 5, Kamata P. O. Tokio, Japan-
ujo, deziras interŝanĝi PM, kaj PK pri nudo aŭ duon-
nudo en arto, kun samideanoj. Certe responduj. [2]
S-o Józef Stulman, Sieradz (Poloj) volas aĉeti aŭ inter-
ŝanĝi helpmonon (Notgeld) germanan kaj aŭstran. Inter-
ŝanĝas ankaŭ Pl (bfl.) sentekstajn, papermonon kaj
monerojn. [2]

Ivan Stupnycyĵ, instruisto, ukraina gimnazio, Dolino ad-
Siryj, Polujo, deziras interŝanĝi il. PK kaj l. kun ser-
ozaj zesperantistoj. Interŝanĝis pri geografio. Inter-
ŝanĝas ankaŭ PM, papermonon, monerojn. [2]
Tvera Societo Esperantista deziras korespondi kun labor-
listaj organizantoj kaj kun apartaj laboristoj ŝiuprofesiaj
kaj ĉiutlandaj pri la problemoj de profes-sindikata mo-
vado. Adreso: Sovel-Rusio, Tver, el Esperantista Societo,
[2]

D. B. Albanov en Simferopol (Rus.), Biatka 17. Kun ĉiuj
landoj. L. r. k. l. kaj volente interŝanĝos PM. Precipe
kun gejunuloj. Ĉiam responduj. [2]
Mi volas korespondi kun Finlandano, Rusujo, Estonio, Lito-
vio, Francujo, Bulgario kaj Rumanujo, piej volonte kun
fraŭlinoj, interŝanĝas l. PK kaj PK fotografiojn. John
Nilsson, Box 26—100, Bromölla, Svedujo. [2]

Ĉar mi ricevis tro multe da proponoj pri interŝanĝo de
PM, mi devas maldatiĝi, ĝis necerta tempo, la inter-
ŝanĝo de PM kun novaj samideanoj. Sed PK bfl.,
monerojn, fotografiojn mi interŝanĝos. Mi certe re-
spondas kiu ne estas kontenta, tuj tuj skribu tion al
mi. Melchior Dora, (Lajos), bei Scar, Alzetst. 49,
Esch s. Alzette, Luksemburgo. [2]

Mi serĉas korespondantojn por 9 infanoj, kiuj nun pario-
prenas kurson. Kolektas PK, PM ktp. Por respondo
mi garantias. H. Madsen, St. Glasvej 23, Odense,
Danujo. [2]

Fervora samideano deziras korespondi kun Latvio, Hispan-
ujo kaj Italujo. Responduj certe. O. Sierig, presisto,
Elberfeld, Unt. Steinfeld 13 a, ĉe Schaub. [2]
Instruistino deziras ŝanĝi laborojn de lernantoj, desegn-
aĵojn ktp. Adreso: E. Liljenquist, Bekows skola, Stock-
holm Svedujo. [2]

Juna gimnaziano, tre interesa pri geografijaj aferoj, estonta
esplorvojaĝanto, deziras ŝanĝi karakterbildojn kaj sci-
igon pri diversaj ŝtatlantaj aferoj. Adreso: A. Pillz,
Beskows skola, Stockholm, Svedujo [2]
Deziras korespondi kun tuta mondo jenaj junuloj 17—18-
jaraj: Hainskij, (adreso: Gubfo, al Krjukov), Kresik
(Gubfo, al Krjukov), Egorov (Gubfo, al Krjukov), Mosk-
vin Leonid (Gubkom, RKSMB), ĉiuj el Irkusks, Rusio [1]

S-o M. Wieland, Horrem bei K8 n, Germanujo, deziras
korespondi kun gesamideanoj ĉiutlandaj per il. PK kaj l. [1]
Mi anoncitis jam pri deziro korespondi kun gesamide-
anoj ĉ. l. per l. PK (bfl.), PM kaj papermonon, sed ankoraŭ
nenion ricevis. Gesamideanoj bonvolu skribi al mi!
Respondo estas garantiata. Mia ĝusta adreso estas:
Tomilov Anatolj, Uprfbiuro, Petroŭskiĵ-Zavod, Zaoj-
kalskoj gub., Siberio, Rusujo. [1]

S-o R. Schönwälder, Hermannseifen, Bohemio, deziras
korespondi kun gesamideanoj en pli proksimaj landoj!
Mi celas ĝojigi miajn gekursantojn per scigoj pri landaj
aferoj. Ankaŭ biletkartoj, poŝtkartoj k. a. dezirataj.
A ĉiu ni responduj. [1]
Felnagy Johano, meĥanikisto, Ujpest, Nyar str. 89, Hungar-
ujo, deziras korespondi kun samideanoj ĉiuj landoj,
escepte Germanujo, per il. PK aŭ l. [1]

Hector Vermuyten, Grérystraat 55, Antwerpen (Belgujo),
interŝanĝas nur ideojn kaj observojn. [1]
Nikolaj Wieremiecko, pocz. Snów, pow. Nieswieski, folw.
tareĵki, Polujo, deziras interŝanĝi il. PK kun interesaj
vidindaĵoj kun amikoj de la tuta mondo; mi certe re-
spondas ĉiujn skribadojn. [1]

S-o Alfred Kirsch, Chemnitz i. Sa., Augsburgerstr. 55, Ger-
manujo, deziras interŝanĝi il. PK kun eksterlandanoj. [1]
Diversaj gegrupanoj de la Heilbronna Esp. Grupo serĉas
gekorespondantojn en la tuta mondo. Ĉiam kaj tuj re-
spondas. Oni turnu sin al la prezidanto s-o Fr. Bach-
mann, Bahnhofstr. 5-I, Heilbronn a. N. (Germ.). [1]

D-o V. Bruck, redaktoro ĉe la „Institut International d'
Agriculture“, Villa Umberto I, Roma, deziras konatiĝi
kun ĉiutlandaj gesamideanoj travojaĝantaj Romon. [2]
S-o Albert Lindshöjn, Hanrövögen 8, Falun, Svedujo,
deziras korespondi kun ĉiuj landoj per l. kaj il. PK. [2]
S-o Gustav Ahlberg, St. Johannes gatan 26, Upsala,
Svedujo, deziras interŝanĝi il. PK. [1]

Karaj samideanoj! Mi tre bedaŭras, mia frato Kosabro
Ŝimura estas malsana, tial mi petas, paŭzo korespondon
ĝis resaniĝo. F-lino Natus Ŝimura, 49, Janagicho,
Tojama, Japanujo. [1]
Tutmondaj filatelistoj! Kontraŭ 50—100 PM de via lando
mi sendas samkvancon de mia lando. Mi serĉas seri-
ozajn interŝanĝantojn. Richard Horalik, Kuzmak 143,
Ĉeĥos. [1]
Victor Herregodts, Géomètre du Cadastre, Herzele (Belgujo),
deziras interŝanĝi PM kaj korespondi kun aliaj landoj. [1]
S-o Max Pepold, Neyschkaj i. Vogli, Bahnhofstr. 7,
(Germanujo) deziras korespondi kun eksterlandanoj pri
ĉiuj temoj per il. PK kaj l. Mi certe responduj ĉiuj
skribadojn. [1]
Juna, bela f-lino deziras korespondi per il. PK bfl. kaj
interŝanĝi personajn fotojn kun gesamideanoj. Res-
pondo garantias la loka UEA-del. Ada Rabinowic
m. Hozscca p Równę (Pollando). [1]
Anoj de laborista grupo deziras korespondadi kun la tuta
mondo, escepte Germanujo, per PK kaj l. Adreso:
Munkás Esperantisták, Szeged, Maros-u. 4, Hungario. [1]